

Succesvol karpervissen valt of staat met een goede voorbereiding. Sander den Boer (31) laat daarom niets aan het toeval over. Aan een Zuid-Hollands polderwater vertelt de Hoeksche Waarder hoe hij zijn vissessies voorbereidt en waarom dat zijn vangsten ten goede komt.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

VOORBEREIDEN IS VANGEN

Door de stevige nachtvorst – het is begin maart – start Sander zijn sessie vandaag pas rond 11.00 uur. “Door de koude nachten verwacht ik dat de vis pas in de loop van de dag actief wordt, als het water wat opwarmt door de zon. Mijn vistijd is beperkt, dus het is zonde om uren voor niks aan het water te zitten”, legt hij uit terwijl de hengels gereed worden gemaakt.

GOED PEILEN

Na een minuut of tien is Sander klaar voor de strijd. Zijn spullen probeert hij zo gebruiksklaar mogelijk mee te nemen zodat er eenmaal aan de waterkant zo min mogelijk vistijd verloren gaat. De karpervisser kent de polderwetering als zijn broekzak, maar desalniettemin gaan zijn rigs niet meteen te water. “Het belang van goed peilen wordt enorm onderschat. Ik weet dat hier in het midden een dikke blubberlaag ligt en wil graag net op de rand liggen, waar de bodem een stuk harder is.” Zodra hij de rand heeft gevonden, gooit hij zeker nog tien keer op dezelfde plek in en draait daarna langzaam zijn werpgewicht over de bodem binnen. “Je wilt een schone plek, zonder bladeren en takjes obstakels waar je haak aan vast kan blijven zitten.”

JUISTE STEK

Bij nieuw water besteedt Sander veel tijd aan het vinden van de juiste stek. “Zoek eerst naar plekken waar je de karpers verwacht, zoals lelievelden of rietkragen. Verder moet je veel observeren. Vissen verraden zich door bellenplakkaten, stofwolken of je ziet ze simpelweg zwemmen.” Zodra de vis is gelokaliseerd, peilt hij secuur zodat-ie weet wat de diepte en bodemgesteldheid is. “Met een peilgewicht voel je heel snel of de bodem hard of zacht is. Op sommige wateren is het even zoeken naar een hard plaatje, maar het is de moeite waard omdat het ook de presentatie van je rig ten goede komt.”

VOORVOEREN

Het kiezen van een goede stek doet Sander al ruim voor de sessie, want hij begint geen visdag zonder vooraf te voeren. “Hoewel ik wekelijks vis, zijn het nooit dagenlange sessies. Meestal is het of alleen een avond plus nacht, of een dag. In die korte tijd wil ik met zoveel mogelijk vertrouwen vissen, dus is voorvoeren cruciaal. Het kost tijd en geld, maar het zorgt er wel voor dat ik succesvoller ben.” Zo ving hij vorige week op deze stek binnen vijf minuten twee vissen. “Die had ik niet zo snel gevangen als ik niet had voorgevoerd, daar ben ik heilig van overtuigd.”

»

Sander voert drie dagen op rij voor met een mix van particles en boilies

VERSPREID VOEREN

“Ik voer minstens drie dagen en begin met een mix van veel particles en weinig boilies. Dat trekt witvis aan en die trekt weer karpers aan”, licht Sander toe. “In de dagen daarna worden het verhoudingsgewijs steeds meer boilies zodat de karpers aan het aas wennen. In het voorjaar en de zomermaanden gerust een kilo per keer, met daarnaast nog wat pellets die langzaam oplossen.” Als de Hoeksche Waarder de volgende dag duikende watervogels op zijn stek ziet, voert hij niks meer. “Blijkbaar ligt er dan nog genoeg en je wilt de vis niet verzadigen.” Verder voert hij in de warmere maanden zeer verspreid, gerust over tientallen meters. “Dat geeft minder argwaan en zo blijven ze zwemmen, zoeken en eten.”

DALENDE LUCHTDRIK

Zo snel als het vorige week ging, zo rustig blijft het vandaag. De weersverandering speelt wellicht een rol. “Van stormachtig maar zeer mild weer zijn we nu naar rustig weer met een schrale oostenwind en nachtvorst gegaan. Zeker die koude wind doet

Sander bevochtigt twee stukjes PVA-foam en plakt deze om de haak heen zodat de haakpunt schoon blijft.

vaak geen goed.” Ook wind en luchtdruk zijn een niet te onderschatten factor. “Heb je ‘s zomers een stevige zuidwestenwind met dalende luchtdruk, dan is het feest. Een plotselinge oostenwind en temperatuurdaling zijn vaak slecht voor de vangensten.” Al is het nou ook weer niet zo dat hij thuis blijft als de omstandigheden niet gunstig zijn. “Daar vang je sowieso niks”, grijnst Sander.

SUCCESSVOLLE PAAI

Na twee uur vissen wordt het gesprek abrupt doorbroken door een fluitter. “Deze had er zin in, vaak gaan ze begin maart nog niet zo hard”, zegt Sander als hij de hengel oppakt. Even later komt er een kleine maar prachtige schub boven water, tot verbazing van de karpervisser. “Met stip de kleinste vis die ik hier ooit heb gevangen.” Het stemt hem desondanks tevreden. “Dit is een vrij jonge vis, dus dat betekent dat de paai succesvol is geweest aangezien hier nooit vis wordt uitgezet.” Na het terugzetten ververst Sander de onderlijn. “Vismaten verklaren mij voor gek, maar ik wil er zeker van zijn dat de haak scherp is en het onderlijnmateriaal telkens tiptop in orde”, zegt hij bij het bevestigen van een standaard onderlijn.

RIGPRAAT

“Het hele jaar vis ik met twee systemen: een standaard onderlijn en een ronnie rig. Merk ik dat de aanbeten vooral op één hengel komen, dan pas ik de onderlijn op de andere hengel aan. Er zijn namelijk echt dagen dat de ene rig beter werkt dan de andere.” De lengte van zijn onderlijn wisselt wel: in de zomer bedraagt die 20 cm, in de winter 10 cm. “Daarbij gebruik ik in de winter meestal een wide gape haak 6 en een 12 tot 14 mm boilie of pop-up. ‘s Zomers is dat doorgaans een curve shank maat 4 en een 20 tot 25 mm boilie.” Verder gebruikt hij altijd line-aligners zodat de haak mooi in de onderlip draait. Sander: “Daarnaast gebruik ik bij iedere onderlijn tungsten putty om alles mooi plat op de bodem te houden.”

HERNIA

Omdat de beetmelders verder zwijgen, heeft Sander ook tijd om te vertellen over de bewogen periode die hij net achter de rug heeft. Door een hernia heeft hij vorig jaar maanden niet kunnen werken en vissen. “Met die hernia heb ik achteraf gezien veel te lang rondgelopen. Vervolgens wilden ze mij niet met-

Een slappe lijn ligt mooi plat over de bodem en schrikt de vis minder snel af.

een opereren. Maanden zat ik als een kasplantje thuis, verdoofd door de morfinepillen.” Tijdens die periode merkte Sander pas hoe belangrijk vissen voor hem is. “Uiteindelijk ben ik in een privékliniek geopereerd en daarna volgde een pittige revalidatie. Maar omdat ik zo graag wilde vissen zette ik alles op alles om snel te revalideren. Zodra het weer een beetje kon, namen mijn vismatten me mee en hielpen ze me overal mee.”

FLUITER

Na dit heftige verhaal draait Sander even de lijnen binnen. “Als ik geen actie krijg vervang ik het aas meestal na zo’n drie uur, ook om te kijken of er geen troep aan de haak zit.” Met een verse 14 mm bol op de hair gaan de onderlijnen weer te water. “Ik wil zoveel mogelijk lijn op de bodem hebben en vis daarom altijd met slappe lijnen om de vis niet af te schrikken.” Als we een uur later besluiten er een eind aan te breien, krijgt Sander toch nog een mooie fluitter. Helaas schiet de vis los, hem in verbijstering achterlatend. “Dat gebeurt me dus echt heel zelden. Kijk, er zit toch wat troep op de haak. Zo zie je maar hoe belangrijk een schone plek is”, knipoogt hij afsluitend.